

Р Е Ш Е Н И Е

29.06.2016 г. гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 108 състав, в публично заседание на 23.06.2016 г., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИРОСЛАВ ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Ангелина Рашкова, като разгледа докладваното от съдията НАХД № 10102 по описа за 2016 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

Образувано е по жалба на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД срещу наказателно постановление /НП/ № РД-10-34/26.02.2015г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/,, с което, на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

С жалбата се излагат доводи, че актът е издаден в нарушение на чл. 34, ал. 2 ЗАНН, тъй като нарушителят е бил известен изначално /към деянието/, тъй като СЕМ упражнява постоянен надзор; че е нарушен чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като липсва описание на нарушението; твърди, че измерването на продължителността на рекламните блокове не е извършено с основната мерна единица – секунда, съгласно Наредба за единиците за измерване, разрешение за използване в РБ; че не е посочено как е извършено измерването и по този начин не е описано нарушението, с което е нарушен чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Сочи се, че законодателят не е посочил дали едночасов период следва да се определи от началото на астрономически. Поддържа се, че е следвало да се изследва 24-часов период и да съпостави с него излъчваните рекламни спотове. Излагат се доводи за маловажност. Моли за отмяна на НП.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата по съображения в писмени бележки, представени пред съда, разглеждал делото за първи път. Моли НП да бъде отменено.

Административно наказващият орган (АНО), чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата. Излага съображения в писмени бележки, в които коментира възраженията на жалбоподателя. Моли съда да потвърди обжалваното НП.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С писмо от 30.12.2014 г. председателят на СЕМ изискал от доставчика на медийни услуги „БТВ Медиа Груп“ ЕАД контролни записи на програмата „БТВ“, излъчена на 10.10.2014 г. от 20:00 до 22:30 ч. Записите били предоставени в СЕМ на 06.01.2015 г. На 06.01.2015 г. св. _____ – старши инспектор в СЕМ прегледала записите. Установила, че на 01.10.2014 г. за времето от 21:00 ч. до 22:00 ч. били излъчени 4 рекламни блока с общо времетраене 15 минути и 44 секунди, както следва: първият бил излъчен за времето от 21:07:30 ч. до 21:11.26 ч. и бил с времетраене 3 минути и 56 секунди; вторият бил излъчен за времето от 21:26:26 ч. до 21:29.47 ч. и бил с времетраене 3 минути и 21 секунди; третият бил излъчен за времето от 21:40:47 ч. до 21:45.10 ч. и бил с времетраене 4 минути и 23 секунди; четвъртият бил излъчен за времето от 21:55:38 ч. до 21:59.42 ч. и бил с времетраене 4 минути и 04 секунди.

Св. _____ преценила, че е нарушена забраната по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, времетраенето на рекламните спотове да не надхвърля 12 минути за едночасов период и съставила срещу „БТВ Медиа Груп“ ЕАД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-28/26.01.2015 г. В акта изложила подробно съдържанието на рекламните спотове.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВОТА:

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. _____, като и от събраните по делото писмени и веществени доказателства, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът изцяло цени показанията на свидетеля, тъй като същите са непротиворечиви и достоверни, подкрепени от другите доказателства по делото. Съдът намира, че показанията на свидетеля са обективни и, последователни, поради което ги кредитира изцяло. Събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което по-подробното му обсъждане е ненужно – по арг. от чл. 305, ал. 3, изр.2 НПК, която норма следва да намери приложение съгласно чл. 84 ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът служебно констатира, че АУАН е издаден изцяло в съответствие с изискванията на чл. 42 ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, издадено е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила за това.

Актът е съставен от лице, разполагащо с материална компетентност - със заповед № 92/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ св. е оправомощена да съставя АУАН за нарушения по ЗРТ.

Неоснователни са възраженията, че е нарушен чл. 57, ал. 1, т.5 ЗАНН, тъй като нарушението не е описано в НП – посочени са всички съставомерни факти относно същото и няма неяснота относно това в какво се поддържа, че се изразява то.

АУАН е съставен в съответствие с чл. 34 ЗАНН – в тримесечен срок от откриване на нарушителя – нарушението и нарушителят са станали известни при проверката на 06.01.2015 г., а актът е съставен на 26.01.2015 г.

По същество:

Чл. 89, ал. 1 ЗРТ въвежда забрана делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден еднотимов период да надхвърля 12 минути.

„БТВ Медиа Груп“ ЕАД е доставчик на медийни услуги и е адресат на горецитираната забрана. Доколкото по програма „БТВ“, чийто оператор е дружеството-жалбоподател, в 4 рекламни блока са излъчени рекламни спотове с обща продължителност 15 минути и 20 секунди в рамките на 1 час – от 21:00 ч. до 22:00 ч. на 01.10.2014 г., то е нарушена забраната на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

Относно възражението, че измерването на продължителността на рекламните блокове не е извършено с основната мерна единица – секунда, съгласно Наредба за единиците за измерване, разрешение за използване в РБ, следва да се посочи, че е ноторен фактът, че една минута съдържа 60 секунди и елементарно математическо изчисление ще даде отговор за продължителността на рекламен блок/спот в секунди. Още повече, че ограничението в закона е определено в минути и посочването на продължителността на рекламните спотове/блокове е несъмнено по-подходящо.

Не се споделя и възражението, че е неясно как е определен

периодът от 1 час. Разумната логиката сочи, че несъмнено под „едночасов период“ следва да се разбира астрономически час /от кръгъл до кръгъл час/. Това е така, защото този начин единствено дава възможност за стабилност при преценката на периода. Ако се определя от минута на даден час до минута на следващия, то това би дало възможност за различни интерпретации относно времето /минутата/, от което да се брои началото на периода. Освен това, ако законодателят бе имал предвид именно втория начин за определяне на едночасовия период, то изрично би посочил това в съответната норма и респективно кога да се счита, че е началото на този период. Освен това, с Протокола за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия, ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. в чл. 16 изрично се предвижда, че чл. 12 от конвенцията се изменя в следния вид: *времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто.*

Неспазването на забраната на чл. 89, ал. 1 ЗРТ е въздигнато в нарушение от санкционната норма на чл. 126, ал. 1, ЗРТ и за него е предвидено, че на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева.

Като е излъчило в рамките на един час рекламни спотове с обща продължителност 15 минути и 44 секунди дружеството-жалбоподател е нарушило забраната на чл. 89, ал. 1 от закона и е извършило от обективна страна състава на вмененото му нарушение.

Деянието е съставомерно от **обективна** страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност юридическо лице, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Разпоредбата на чл. 28 ЗАН дава възможност на АНО при наличието на маловажен случай на административно нарушение да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание, като с тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК НА ВКС излезе със становище че изразът в закона "може" не обуславя действие при „оперативна самостоятелност“, а означава възлагане на компетентност и АНО е длъжен да приложи тази привилегирована разпоредба. Същото решение посочва, че в случаите, когато това не е сторено от АНО, а са налице предпоставките за това, то налице е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Съдът намира, че маловажност не е

налице в случая, доколкото в случая надвишаването на максималния праг от 12 минути не е малко – 3 минути и 44 секунди т.е. с повече от $\frac{1}{4}$ от максимално допустимото време за едночасов период.

ЗА ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

За деянието чл. 126, ал. 1 ЗРТ предвижда за юридическите лица - доставчици на медийни услуги, имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева. Наложена е имуществена санкция в минимален размер и няма възможност за ревизията му.

По изложените съображения съдът прие, че НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

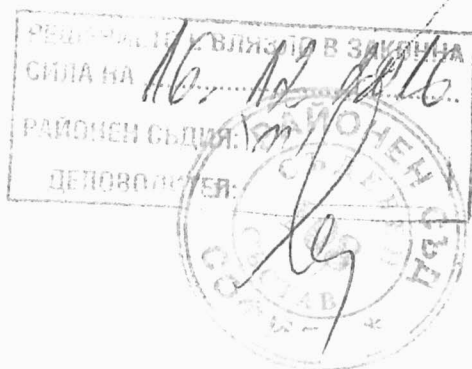
Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА НП № РД-10-34/26.02.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ

№ 8054

16.12.2016 г.

гр.София

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД
На 9 декември
В публично заседание в следния състав:

ОСМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ
2016 година

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КАМЕЛИЯ СЕРАФИМОВА
ЧЛЕНОВЕ: ВЛАДИМИР НИКОЛОВ
КАЛИН КУМАНОВ

СЕКРЕТАР: АНИ АНДРЕЕВА
ПРОКУРОР: СТОЯН ДИМИТРОВ

Сложи за разглеждане докладваното от съдия К.Серафимова
К.н.а.х.дело №8731 по описа за 2016 година
За да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „БТВ Медия Груп ЕАД гр. София срещу Решение от 29.06.2016 година, постановено по н.а.х.дело №10102//2016 година по описа на СРС, 100 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №РД-10-34/26.02.2015 година на Председател на СЕМ, с което последният на основание чл.126, ал.1 от ЗРТ наложил на „БТВ Медия груп“ ЕАД гр. София имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл.89 от ЗРТ.

Развитите в касационната жалба оплаквания са за неправилност на оспореното съдебно решение. Твърди се, че нарушението не е доказано, като СРС не е обсъдил доводите в жалбата и в писмената защита. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът „БТВ Медия груп“ ЕАД-гр.София, редовно и своевременно призван, се представлява от юриконсулт _____, която о поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация- СЕМ гр.София, редовно и своевременно призван, се представлява от юриконсулт _____ която оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на СГП-прокурор Димитров изразява становище за неоснователност на предявената жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 от АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

От събраните доказателства е установено, че на 01.10.2014 г. в часовия пояс от 21:00 часа до 22:00 часа по националната програма "БТВ" идентифициран с таймер сигнал и лого в горния ляв ъгъл на екрана, се разпространили четири рекламни блока с

обща продължителност 15 минути и 44 секунди в хронология от 21.07,30 до 21.11,26 с обща продължителност 3 минути и 56 секунди, от 21.26.26 часа до 21,29,47 секунди е излъчен обозначен рекламен блок с обща продължителност 3 минути и 21 секунди, от 21.40.47 часа до 21.45.10 рекламен блок с обща продължителност 4 минути и 21 секунди и в периода от 21.55.38 часа до 21.59.42 секунди е излъчен рекламен блок с обща продължителност от 4 минути и 04 секунди. Излъчването на търговските съобщения в програмата на „БТВ“ в интервала от 21.00 часа до 22 часа на 01.10.2014 година е установено при преглед на запис, представен от доставчика на медийни услуги на дата 06.01.2015 година, и при преглед на записа е установено, че за посочения по-горе период общото времетраене на търговските съобщения, в което не е включено времето за съобщения направено от оператора във връзка с негови собствени предавания и програми, и с това доставчикът на медийни услуги "БТВ Медия Груп" ЕАД е нарушил забраната на ЗРТ делът на рекламните спотове в даден едночасов период да не надхвърля 12 минути.

Въз основа на констатираното срещу касатора на дата 26.01.2015 година е съставен АУАН за извършено нарушение на чл.89 от ЗРТ, а въз основа него на дата 26.02.2015 година е издадено Наказателно постановление №РД-10-34/26.02.2015 година, с което на касатора на основание чл.126, ал.1, вр.с чл.127, ал.2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

СРС е обсъдил приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива на тази база обосновано е приел, че касаторът на дата 01.10.2014 година в посочения по-горе интервал е осъществил състава на нарушението, визирано в нормата на чл.89, ал.1 от ЗРТ, според която делът на рекламните спотове и спотове за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути, като на 01.10.2014 година в интервала от 21.00 часа до 22,00 часа в програмата на БТВ са излъчени рекламни спотове с обща продължителност от 15 минути и 44 секунди., които не се оспорва от страна на касатора, но е спорен въпросът дали едночасовият период представлява астрономически час или "плаващ едночасов период". Разглежданият въпрос намира разрешение в Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г., обн. ДВ, бр.7 от 25.01.2000 г.). Видно от преамбюла на протокола, той е съобразен с приемането от Европейската общност на Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 19 юни 1997 г. за изменение и допълнение на Директива на Съвета 89/552/ЕИО за съгласуване на някои закони, подзаконови или административни правила в държавите членки във връзка с извършването на телевизионно разпръскване, и има за цел да измени и допълни конвенцията, така че в този акт и в директивата да бъде осигурен единен подход към трансграничната телевизия. В чл.16 изрично е посочено, че чл.12 от Конвенцията придобива следната редакция: "2. Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто." Като част от вътрешното право, по силата на чл.5, ал.4 от Конституцията на Република България, нормата обвързва задължените лица и не е необходим изричен акт на СЕМ към доставчиците с указание за прилагането ѝ. Както правилно е приел и районният съд, разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗРТ е ясна и в закона не е необходимо да бъде дефинирано понятието "даден едночасов период". Едночасовият период представлява астрономически час - период от 60 последователни минути, които започват в минута 0 и завършват в минута 59, съгласно общоприетия начин за отчитане на единица време "час". В конкретния случай, административно-наказващият орган правилно е определил едночасов период не като плаващ, а като астрономически такъв от 60 минути, при което нарушението е доказано. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора, че при издаване на АУАН и НП е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила и най-вече на нормата на чл.34 от ЗАНН, тъй като нарушителят е станал известен още с излъчването на програмата. На първо

място, срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН започва да тече от деня, в който органът, овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Това става в момента, в който актосъставителят разполага с доказателства за виновността и отговорността на нарушителя, а именно - когато документите и книгата са достигнали до органа, който може да съставя АУАН. На второ място, В ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 48 ОТ 28.12.1981 Г. ПО Н. Д. № 48/1981 Г., ОСНК НА ВС/ неизгубило значение/ е посочено, че съобразно изискването на чл. 34, ал. 1, предл. 2 ЗАНН административно наказателно производство не може да се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението./ респективно две години за митнически нарушения/ Тази разпоредба предвижда два давностни срока за административно наказателно преследване - тримесечен и едногодишен/ респективно две годишен/. Първият срок започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушителя е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя."

Актът в случая е съставен на дата 26.01.2015 година, като за начална дата, в която може да се смята за открито нарушението и то най-ранната е дата 06.01.2015 година/ но при съобразяване с обстоятелството, че дори на тази дата да е констатирано нарушението, то по делото липсват доказателства кога актосъставителят вече е разполагал с доказателства за извършеното нарушение и за участието на нарушителя в него. На второ място, от представения АУАН е видно, че той е съставен на дата 26.01.2015 година и безспорно няма как да е изтекъл соченият срок по чл. 34 от ЗАНН. Нарушението е описано достатъчно ясно и точно както в АУАН, така и в НП и сочената от страна на процесуалния представител на касатора неяснота относно нарушението изобщо не е налице. Касаторът е разбрал в какво точно се изразява нарушението, както и кога е извършено и въз основа на какво е установено, както и кога е станало това.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения от закона размер по реда на чл. 126, ал. 1 от ЗРТ във връзка с чл. 127 от ЗРТ в размер на 3000 лева. Така определената санкция е справедлива и съответна и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в нормата на 12 от ЗАНН. Правилен е изводът на административно-наказващия орган и на СРС, че случаят не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като характерът на засегнатите обществени отношения, а и самото нарушение, не могат да доведат до приложение на нормата на чл. 28 от ЗАНН. В ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 1 ОТ 12.12.2007 Г. ПО ТЪЛК. Н. Д. № 1/2007 Г., ОСНК НА ВКС е посочено, че "в чл. 28 от ЗАНН е предвидено, че за "маловажни случаи" на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност. Общото понятие на административното нарушение се съдържа в чл. 6 ЗАНН. В чл. 28 и чл. 39, ал. 1 ЗАНН, законът си служи още с понятията "маловажни" и "явно маловажни" нарушения. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на

административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона "може" не обуславя действие при "оперативна самостоятелност", а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици."

Като е достигнал до този правен извод, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба, отхвърлена като неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.222,ал.1 АПК,вр.с чл.63 ЗАНН, Административен съд-София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.06.2016 година, постановено по н.а.х.дело №10102/2016 година по описа на СРС,108 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване, съгласно разпоредбата на чл.223 АПК.

ЧЛЕНОВЕ:1.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.